

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Μαοτίου 1898 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1898· καὶ ὀφείλουν οἱ αἰτοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διίστημα μόνον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐξαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπενταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Τὸ ταξίδιον

τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ κ. Ράλλη ἀπέτελεσε κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα θέμα συζητήσεως καὶ σχόλια ἐπὶ σχολίων ἐγένοντο : ἔπρεπε νὰ κ. Ράλλης, ὅστις ἦτο πρωθυπουργὸς κατὰ τὰς μάχας τῶν Φαρσάλλων καὶ τοῦ Δομοκοῦ καὶ εἰς τῶν κυρίων ὑποκινητῶν τοῦ πολέμου, τὴν ἐπιούσαν τοῦ πολέμου καὶ κατόπιν εἰρήνης ἐπαχθοῦς νὰ ταξιδεύσῃ εἰς Κων)πολιν καὶ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Σουλτάνου ; Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην, ὡς συνήθως συμβαίνει διὰ τὰς ξηρὰς ἐν Ἑλλάδι κεφαλὰς, ἀπεφάνθησαν μετ' αὐθεντίας, οἱ μὲν ὅτι ὁ Ράλλης ἐμφανιζόμενος ἐνώπιον τοῦ Σουλτάνου ἐξηυτέλησε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, οἱ δὲ ὅτι καὶ καλὰ καὶ κακὰ ἔπραξεν, καὶ ἄλλοι ἔφερον παραδείγματα τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου, θέλοντες νὰ παραβάλλωσι τὴν Ἑλλάδα πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ Γερμανίαν, τούτεστι τὸν ἀμνὸν πρὸς τὸν λύκον.

Ἐξ ὅλης αὐτῆς τῆς συζητήσεως καταδείκνυται ἡ ἀσαφὴς ἰδέα, ἥτις ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῖν περὶ τῶν ἑξωτερικῶν ζητημάτων καὶ τῆς πολιτικῆς ἣν ὀφείλει τὸ Κράτος νὰ ἀκολουθῇ πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ τῶν βιούτων ἐν Τουρκίᾳ ἐλλήνων. ἐν τῇ ἀγνοίᾳ δὲ καὶ τῇ συγχύσει ἑκαστος ἐκφέρει οἰανδήποτε γνώμην ἐτοιμὸς τὴν ἐπαύριον νὰ ἀσπασθῇ ἄλλην ἐντελῶς διαφορετικὴν, χωρὶς νὰ δώσῃ εἰς οὐδένα λογαριασμὸν τῆς εὐστρόφου ταύτης μεταβολῆς σκέψεων καὶ φρονημάτων.

Ἐάν, ὡς πρωθυπουργὸς ἔπταισεν ὁ Ράλλης, ἐὰν συνετέλεσε καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν ὅλων τῶν ἄλλων Ἑλλήνων νὰ γίνῃ ὁ πόλεμος, εἶνε ζήτημα τὸ ὁποῖον οὔτε κἀν νὰ θιγθῇ ἐπιτρέπεται ὁ πόλεμος ἐγίνε διότι ἔπρεπε νὰ γίνῃ. Τὸ ἔθνος εἶχεν ἀποσυντεθῇ καὶ διασπαρῇ καὶ καθ' ἑκάστην διεφθείρετο ὁ πόλεμος ἀνέκοψε τὴν παρακμὴν καὶ τὴν σαπίαν. Αὐτοί, οἵτινες κόπτονται τώρα, ἔδει ὅτε τὸ Κράτος ἐκλυδωνίζετο καὶ παρήκμαζε νὰ ὑψώσῃ τὴν φωνὴν τοῦ κινδύνου καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν διαφθοράν. Ἄλλ' ἀφοῦ ὁ κινδυνὸς δὲν ἀπετράπη καὶ τὸ ἔθνος ἐνέπεσεν εἰς αὐτὸν ἔχομεν ἀνάγκην νέων βάσεων καὶ νέων σκέψεων ἐπὶ τῶν ὁποίων νὰ στηρίξωμεν τὸ μέλλον, ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι πράγματι ἐπιδιώκομεν μέλλον διὰ τὸ ἔθνος ἡμῶν. Ὅθεν δὲν διαβλέπομεν τι τὸ κινδυνώδες καὶ παράτολμον εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Ράλλη εἰς Κων)πολιν, οὔτε ἐξευτελισμὸν τοῦ ἔθνους

οὔτε ταπείνωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους. Τοῦναντίον ἐκ τῆς εὐμενοῦς δεξιώσεως τοῦ Σουλτάνου καταδείκνυται ὅτι οὗτος ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ράλλη ἐτίμησε τὸ ἔθνος εἰς δὲ πολιτεύεται καὶ οἱ λόγοι τοὺς ὁποίους ἀπέτεινε μαρτυροῦσι ὅσον ὁ Σουλτάνος αἰσθάνεται καὶ αὐτὸς βαθύτατα τὴν ἀνάγκην νὰ διατηρήσῃ ἐφεξῆς πολὺ φιλικὰς σχέσεις πρὸς τὸ μικρὸν ἑλληνικὸν Κράτος· εἶνε δὲ, ὡς ἐδήλωσεν εἰς τὸν κ. Ράλλη, τὸσον πολὺ εὐνοϊκὰ διατεθειμένος ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ὥστε θέλει νὰ συνδέσῃ περισσοτέραν φιλίαν καὶ νὰ λύωνται φιλικῶς τὰ ἐκάστοτε ἀναφεύμενα μετὰ τῶν δύο Κρατῶν ζητήματα.

Ἰσως ὑποθέσῃ τις ὅτι οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ γείτονος μονάρχου περιεῖχον εἰρωνεῖαν ἢ ἐλέγχθησαν ἀπλῶς πρὸς φιλοφροσύνην πρὸς τὸν πρώην πρωθυπουργόν· ὑποθέτομεν ὅμως ὅτι ὁ νικητὴς μονάρχης οὐδένα λόγον εἶχε νὰ κολακεύσῃ ἕνα πρώην πρωθυπουργὸν ταξιδεύοντα ὑπὸ ὅλως ἰδιωτικὴν ἐποψίν· ἐὰν δὲ ἤθελε νὰ εἰρωνευθῇ αὐτὸν καὶ νὰ ἐξευτελίσῃ, ὡς τινες διατείνονται, τὸ ἔθνος ἡμῶν, ἡδύνατο, ἀντὶ νὰ τὸν δεχθῇ εἰς ὠριαίαν σχεδὸν ἀκρόασιν, νὰ ἀφήσῃ αὐτὸν εἰς τὸ ὑπασπιστήριον καὶ ἐκεῖ νὰ τῷ ἀποστείλῃ, ὡς πολλὰκις ἐγένετο, τοὺς αὐτοκρατορικοὺς του χαιρετισμούς. Ἀλλὰ νικητὴς ὅστις βαρέως ἠτθάνη τι ἐστοίχισεν αὐτῷ ὁ πόλεμος, νικητὴς ὅστις μετὰ δυσκολίας ἐν τούτοις διεξήγαγε τὸν πόλεμον καίτοι εἶχε νὰ παλαίσῃ πρὸς ἐξησθενημένον καὶ ἐντελῶς παραλυμένον Κράτος, αἰσθάνεται καλλίτερον τί ἐπιβάλλεται αὐτῷ νὰ πράξῃ διὰ τὸ μέλλον ἀπέναντι γείτονος μικροῦ μὲν καὶ κατεστραμένου, δυναμένου δὲ ἐν οἰαδήποτε περιπτώσει περισσότερον ὅλων τῶν ἄλλων βαλκανικῶν κρατιδίων νὰ τὸν ἐνοχλήσῃ.

Τοιαύτη πιθανὴς ὑπῆρξεν ἡ σκέψις ὑφ' ἧς ὠρμήθη ὁ Σουλτάνος νὰ τιμῇ τὸν πρώην πρωθυπουργόν· ὡς τοιαύτην δὲ ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἢ μᾶλλον οἱ πολιτευόμενοι, οἵτινες ἐπαγγέλλονται νὰ διοικήσωσι τὸ Κράτος καὶ τὸ καταστήσωσι γῆν ἐπαγγελίας, νὰ τὴν μελετήσωμεν, νὰ ἐξαγάγωμεν συμπεράσματα ὠφέλιμα διὰ τὰ συμφέροντα ἡμῶν καὶ οὐχὶ νὰ λέγωμεν ἀνοησίας.

Ὁ Ράλλης ἐνεκαίνισε, καθόσον ἀφορᾷ τὴν τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν, νέαν ὁδόν. Αὐτὴν τὴν ὁδὸν ἔδει νὰ εἶχον ἤδη ἀπὸ δεκαετηρίδας πατήσῃ οἱ πολιτευόμενοι ἡμῶν. Ἐὰν ἡκολούθουν αὐτὴν πρὸ πολλοῦ καὶ δὲν κατέτριβον τὸν πολῦτιμον αὐτῶν χρόνον εἰς τὰς φαύλους συναλλαγὰς καὶ τὰς πομπώδεις ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς ὑποσχέσεις ἄλλοιᾳ ἤθελεν εἶσθαι ἡ θέσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Αὐτὸς δὲ ὁ πολὺς Τρικούπης ἀφοῦ εἶχεν ἐξαντλήσῃ καὶ τῆς Ἀγγλίας τὴν φιλίαν, καὶ τῆς Ρωσσίας, καὶ τῆς Αὐστρίας, κατηνόησεν ὅτι ἀλλαχοῦ ἔδει ἢ Ἑλλάς νὰ βασίσῃ τὰς ἐνεργείας αὐτῆς διὰ τὴν μέλλουσαν πολιτικὴν πρὸς τὸν σκο-

πὸν τοῦτον ἐπορεύθη εἰς Σόφιαν καὶ Βελιγράδιον, συνδιελέχθη ἐκεῖ μετὰ τῶν πολιτικῶν τῆς χώρας καὶ συνῆψε σχέσεις ἄς ἡδύνατο νὰ χρησιμοποιήσῃ ἐν καιρῷ. Ἀλλὰ καθ' ἡμᾶς ὁ πρῶτος σταθμὸς τὸν ὁποῖον ὀφείλουν οἱ Ἕλληνες πολιτευόμενοι νὰ ἐκλέξωσιν εἶνε ἡ Κων)πόλις· ἐκεῖ πάντες πρέπει νὰ μεταβαίνωσι, νὰ μελετῶσι τὰ ἐν Τουρκίᾳ, καὶ συνάπτωσι φιλικὰς σχέσεις μετὰ τῶν Τούρκων πολιτικῶν, νὰ ἐπισύρῃσι τὴν εὐνοίαν αὐτῶν. Ἐχομεν ἀνάγκην νὰ καλλιεργήσωμεν πολὺ μεγάλας φιλικὰς σχέσεις μετὰ τῶν Τούρκων καὶ πρέπει νὰ τὸ ἐπιδιώξωμεν διὰ πάσης θυσίας. Παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἐπετρέπετο εἰς ἡμᾶς νὰ λέγωμεν ἀνοησίας ἐν Ἀθήναις καὶ ἐνεκα τῶν ἀνοησιῶν τούτων νὰ ὑποφέρῃ ὁ ἐν Τουρκίᾳ ἑλληνισμός, νὰ καταδιώκῃται καὶ νὰ παραχωρῶνται τὰ πρωτεῖα εἰς ἄλλας ἐθνικότητας· παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἐπετρέπετο εἰς βουλευτὴν ἀνοηταίνοντα νὰ ἀναφωνῇ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς ὅτι «μὲ τὴν κλάρα θὰ ἐκινυγοῦτε τοὺς τούρκους», ὅταν δὲ ἡ τοῦρκοι ἐφθασαν μέχρι Λαμίας, ἥτις ἦτο πατρίς του, ὁ γενναῖος βουλευτὴς οὔτε μὲ κλάρα οὔτε μὲ ὄπλον ἐνεφανίσθη.

Καλλιεργοῦντες φιλίαν πρὸς τοὺς Τούρκους, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐπιτρέπεται, θὰ δυνηθῶμεν πολλὰς ὠφελείας νὰ καρπωθῶμεν καὶ τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα θὰ προαγάγωμεν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Οὐδὲν νεώτερον ἔχομεν νὰ ἀναγγείλωμεν κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην εἰς τοὺς Ἡπειρώτας καὶ εἰς τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν ἐνδιαφερομένους ἐκτὸς τοῦ φόνου τοῦ Ἀθανασίου Κωλέττη ὅστις ἐγένετο ἐν Φιλιππιάδι. Οὗτος πατρίδα ἔσχε τὰς Παππαδάτας μίαν ἐκ τῶν καλλιτέρων κωμοπόλεων τῆς κάτω Ἡπείρου, ἀνῆκε δὲ εἰς τὴν ἀνωτέραν αὐτῆς οἰκογένειαν. Ἐχρημάτισεν εἰς τὴν νεανικὴν καὶ μεσαιὴν ἡλικίαν του διδάσκαλος τοῦ σχολείου τῆς περὶ τὰ τέλη δὲ τοῦ βίου του πρὸς διέτις δηλαδὴ ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν πατριωτῶν του τὸν κατέστησαν δημογέροντα ἐν τῇ μητροπόλει τοῦ Λούρου τῆς κυβερνήσεως δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε πρωτοδικείου. Ὁ βίος του ὑπῆρξε τύπος ἀρετῆς καὶ ἀγαθότητος πολλάκις δὲ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ ἐξυπηρέτησε τὴν αὐτοῦ πατρίδα. Ὁ φόνος ἐγένετο διὰ περιστροφῆς οὗ δὲ βοῶν ἐπληξάν αὐτὸν εἰς τὸ στήθος. Τὸ θῦμα πρὸ τοῦ θανάτου του ἔδωκεν ὡς λέγουσι μερικὰς πληροφροῦν εἰς τὸν ἀρχιερέα, ὅστις παρεπιδήμει ἐν Λούρῳ. Συνελήφθη εἰς ὡς ὑπόπτος ἢ αὐτὸς ὁ δράστης, ἀκόμη δὲν ἐξηκριβώθη, ἐπελήφθη δ' ἀνακρίσεων ἢ ἀστυνομία. Λόγος τοῦ ἐγκλήματος διαβουλεύεται ὅτι ὑπῆρξεν ὁ ἐξῆς : Κατὰ τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀνεμοῦλης τοῦ τότε πυρὸς ἐφανεύθη εἰς ἐξάδελφος τοῦ φονέως, οὗτος δὲ ἐπληροφόρηθη ὅτι ἡ κωμόπολις τῶν Παππαδάτων ἐγνώριζε λεπτομερείας καὶ ἐπειδὴ δὲν τῷ τὰς μετέδιδον ἐξέλεξε ἕνα τῶν ἐγκρίτων αὐτῆς τέκνων καὶ τὸ παρέδωκεν εἰς τὸν θάνατον. Αἱ τελευταῖαι αὐταὶ εἰδήσεις δὲν εἶνε αὐθεντικαί. Ἡ δικαιοσύνη

ας εκτέλεση τὸ καθήκον της εὐκαίῃ δὲ εἶναι νὰ μὴ συμβῇ καὶ εἰς τὸ συγγενὸν τοῦτο ἐγκλημα ὅ,τι συνήθως συμβαίνει καὶ ἡ ἀναρχία λαμβάνει διαστάσεις. Βαρυπενθὲς σύζυγος καὶ τρεῖς ὄρφανὰ κοραεῖδες θὰ θρηνηθῶσι τὴν οἰκογενειακὴν ἀπώλειαν. Εὐχόμεθα δὲ νὰ εὕρωσι τὸ βλάσφημον τῆς παρηγορίας παρὰ τῆς Θείας Προνοίας ἥς ἡμεῖς τέκνα. Ἐκείνου μὲν ἡ ψυχὴ θὰ ἀμειψθῇ ἐπαύσει, τοῦ ἐναρέτου βίου τὸν ὅποιον διήγαγε εἰς τὸν πρόσκαιρον τοῦτον κόσμον. Ἔργον ἡμῶν εἶναι νὰ μεταδώσωμεν εἰκόνα τοῦ ὁλοῦρου καὶ τῆς ἀδυσσοῦ εἰς τὸ χεῖλος τῶν ὁποίων εὐρισκόμεθα καὶ νὰ κάμωμεν ὅπου δεῖ τὴν τελευταίαν ἐπικλήσιν· φεῖ ἡ ἀρπαγὴ τῆς περιουσίας ἡ κατὰ-πτωσις τῆς δικαιοσύνης οὐ κίνδυνος τῆς ἰδίας ζωῆς εἶναι ζητήματα τῶν ἡμερησίων σκέψεών μας, ἐφ' ὅσον δὲ σκεπτόμεθα τὸσον ἀπελπιζόμεθα.

— Ναίτης Κονίτης διορίσθη ὁ ναίτης Πο-γωνίου Χουστὴν Μενσοῦ ἐφένδης.

— Διοικητὴς δὲ Ἀργυροκάστρου ὁ Μουσταφὰ πασῶς.

— Ὁ τῶς διοικητὴς Ἀργυροκάστρου Ε. Δεσβὲτ πασῶς, ὅστις ἐσχάτως διορίσθη διοικητὴς Λαζιστάν, ἀνεχώρησε δι' Ἀγίων Τεσσαράκοντα εἰς Κων/πολιν καὶ ἐκεῖθεν πρὸς τὴν νέαν αὐτοῦ θέσιν.

— Καθ' ἡ τηλεγραφικῶς ἀναγγέλλεται ἐκ Βεραιτίου τὴν 1 Ἰουλίου περὶ τὴν 2 1/2 ὥραν τῆς νυκτὸς κατέπεσε χάλαζα ἔχουσα μέγεθος οὐ καὶ ζυγίζουσα 20 ὀρμήματα, διαρκέσασα δὲ 5 λεπτά κατέβησαν τὰς ὑψέλους πλείστον οἰκιῶν, ἐπέφερε δὲ πολλὰς ζημίας εἰς τοὺς ἐλαιώνας καὶ ἀμπελοὺς τῶν περὶ τὴν πόλιν γειτνιώντων, ὡς καὶ τῶν χωρίων Κιστιπᾶς, Τζέχριντα, Γιάπιτζα καὶ Ἰσθόρνιτζ· οὐδὲν δὲ δυστυχίωμα ἐγένετο εἰς ἀνθρώπους.

— Κατεκρωθὴ προσωρινῶς τὸ ἥμερον τῶν εἰς τὸ δημόσιον ἀνηκόντων τοιφικίων Γραμμῆς, Τσιγγιανῆς, Βράδουρας καὶ Δελφινικοπούλου ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀντὶ 36,500 γροσίων.

— Ὁ Μιχαὴλ Ἀβραάμ, Σαμουὴλ Ἀβραάμ καὶ Δαβὶδ Ἀβραάμ, ὑπὸ καὶ ὁθωμανοὶ κάτοικοι Ἰωαννίνων καὶ ἔμποροι, διὰ τῆς ὑπὸ ἡμεραμηνίας 9 Ἰουνίου ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου, δυνάμει τοῦ 150ου ἄρθρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, ἐκηρύχθησαν εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως· διορίσθησαν δὲ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως προσωρινοὶ σύνδικοι ὁ ἐκ τῶν δικηγόρων Ἀλέξιος Μίξης καὶ ὁ ἐκ τῶν πιστωτῶν τῆς πτωχεύσεως Σαμουὴλ Μπαρ Σαμουὴλ, εἰσρηγῆς δὲ ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου κ. Γιαννάκης Κομπαντῆς.

— Ἀποράει τῆς ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ἐπιτροπῆς ἀπεφασίσθη ἡ διὰ μεσοδοσίας οἰκοδομὴ τῶν καταβλασφηθέντων ὀπισθίων τοίχων τῆς ἐν τῷ χωρίῳ Στρατάνῃ τοῦ Δεσποδικίου λιθίνης γεφυρᾶς 2,254 γρ. καὶ 40 ἐκατοστῶν (κατὰ τὴν γενομένην ἐκτίμησιν), ὑπὸ τὸν ὅρον ἡ μὲν κατακύρωσις νὰ γείνη ἐντὸς 21 ἡμερῶν ἡ δὲ ἐκχώρησις μετὰ 48 ὥρας· ἀνηγγέλλθη δὲ εἰς τὰς ὑποδιοικιστικὰς Δεσποδικίους καὶ Κονίστας.

— Ἐπειδὴ οἱ ἐκ τῶν κατοικίων Δολιανῶν Κωνσταντῖνος Τσαντῆς καὶ τὰ τέκνα τοῦ ἀποβιώσαντος Ἰωάννου Καμάρα Προκόπιος, Μιχαὴλ, Γεώργιος καὶ ἡ θυγατὴρ του Κατερίνα, ὑποθηκοδότησαν τὰ ἐν τῷ χωρίῳ κτήματα αὐτῶν, ἧτοι 4 οἰκίας καὶ 4 ἀλώνια καὶ 5 καλύβας καὶ 94 διάφορα χωράφια εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Σούρλαν, δὲν ἐπέσπασαν νὰ πληρώσωσι τὸν τόκον τὸν παρελθόντος ἔτους, τὰ ἐν λόγῳ κτήματα ἐκτεθροῦνται εἰς δημόσιον πλειστηριασμὸν. Ὡσαύτως ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν 17 ἑτέρα χωράφια τοῦ Ι. Κοτούλη.

— Πρὸς πληρωμὴν, δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως χρέους τοῦ ἐκ Παραμυθίας Ρετζεπ ἀγὰ Δίνου, ἐξέτιθη εἰς δημόσιον πλειστηριασμὸν τὸ 114 ἐνὲς ἐκ τῶν 5 μεριδίων τοῦ ἐν τῷ ναυεῖ Κουρῆντων ὑπὸ τὸ ὄνομα Σουλ Δίνου γνωστοῦ τοιφικίου, κατεκρωθὴ ἀντὶ 40 ληρῶν εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην.

— Αἰς τὸ χωρίον Ἀραχωτίτσα τῶν Κουρῆντων λησται μεταβάντες εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Γ. Γκιζῆζην παντοπόλου ἐν Ἰωαννίνοις, ἐφόνευσαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Κατὰ διαταγὴν τοῦ βαλὴ περιπολίας ἐξήλθον πρὸς συλλήψιν τῶν ληστών.

— Εἰς τὸ χωρίον Κουσοβίτσα τοῦ Ἀργυρο-

κάστρου χωροφύλακες ἐφόνευσαν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα νέον τινα Χαράλαμπον· εἶχεν μετὰ θῆκε μὲν ἐνταῦθα συλλήψεως καὶ ἀποῦ τὸν συνήντησαν καὶ ἐπὶ οὐτὸν περὶ τὴν μίαν ὁκτὸν καὶ ὁ Χαράλαμπος ἤβησε νὰ δραπέτευσιν. Ὅποτε πυροβολήθηκε ὑπὸ τῶν χωροφύλακων ἐφόνευσθη.

ΕΞ ΑΡΤΗΣ

Τῇ 20 Ἰουλίου 1898.

Αἱ ἐνιαύσιαι ἐξετάσεις ἀπάντων τῶν ἐνταῦθα ἐκπαιδευτηρίων, ἧτοι τοῦ γυμνασίου, διηυθυνόμενου ὑπὸ τοῦ κ. Σπυρίδωνος Καλέλλη, τοῦ ἐλληνικοῦ σχολείου, διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάννου Χριστοδούλου, τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τῶν ἀρρένων, διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ κ. Δημητρίου Χ. Κασούμπη καὶ τοῦ παρθεναγωγείου διευθυνομένου ὑπὸ τῆς κ. Ἐρασμίας Καμπάκη ἤρξαντο καὶ ἐλθὼν αἰτίως ἄνευ οὐδενὸς ἐπιστολίου, ἄνευ οὐδενὸς παραπόνου. Ἀπαντες οἱ καθηγηταί, ἐλλήνων διδασκαλοὶ καὶ δημοδιδασκαλοὶ ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐργάσθησαν ὁμοθυμαδὸν μετ' αὐταπαρνήσεως καὶ ζήλου ἐκτελέσαντες τὸ ἐαυτῶν καθήκον, καὶ ἐπιδείξαντες καρπὸς ἀνταξίας τῶν κόπων τῶν. Εὐχόμεθα ὅπως καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπικρατήσῃ ὁ αὐτὸς ζήλος ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθηκόντος πρὸς ὠφέλειαν τῆς σπουδαζούσης νεολαίας καὶ δόξαν τῆς φίλης πατρίδος. — Ὁ ἐν Ἀθῆναις πρῶτος θάνατος τοῦ Ἰωάννου Ἀντωνοπούλου πρῶην δημάρχου τῆς πόλεως ἡμῶν ἐλύπησε τὰ μέγιστα ἅπαντας τοὺς συνδημώτας του. Ὁ μακαρίτης ἔδρασε ἐν τῇ πόλει ἡμῶν καὶ ἐν καιρῷ τῆς Τουρκοκρατίας ὡς δημογέρον καὶ Διοικητικὴς Σύμβουλος ἐν τῷ ἀνωτάτῳ μετ' ἐπιτυχίᾳ καὶ μετὰ τὴν ἐννοσιν ἡμῶν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ὡς Διευκρίτης ἐπὶ μίαν δεκαετίαν. Ἐπὶ Τουρκοκρατίας μάλιστα ἐκατηγόρηθη ὡς μέλος τοῦ ἐλληνικοῦ κομμάτων κατὰ τὴν λειποταξίαν τοῦ γνωστοῦ ταγματάρχου τοῦ Ὀθωμανικοῦ στρατοῦ Ἀμὴν-Κοστῆ καὶ ἐφυλακίσθη ἐπὶ ἐξ ὁλοκλήρου μῆνας· ἤθελε δὲ ἐξορισθῇ τότε εἰς τὸ Φεζὰν τῆς Ἀφρικῆς, ἐὰν δὲν ἐγένοντο αἱ δούσαι ἐνέργειαι ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τῶν Πρέσβειν τῶν μεγάλων Δυνάμεων, συνεπεί τῶν ὁποίων ἐδόθη αὐτῷ ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου ἡ ἀπαιτούμενη ἀμνηστία καὶ οὕτως ἀπῆλθον. Τοιοῦτος ἦν ἐν μικρογραφίᾳ ὁ βίος τοῦ ἀπὸ ἀρ' ἡμῶν μεταστάντος, ὅστις κατέλιπε λύπην ἀπαρηγόρητον εἰς τὴν νεκρὴν αὐτοῦ σύζυγον, τὴν σεβαστὴν γράϊαν μητέρα του, τὸν προσφιλεῖτον τὸν ἀδελφόν, εἰς τὰ ἀνήλικα τέκνα του καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς συγγενεῖς του καὶ φίλους. Γαῖαν ἔχει ἑλαφρῶν.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Ὁ Σουλτάνος ἐν τῇ συνδιαλέξει του μετὰ τοῦ κ. Ράλλη, εἶπεν, ὅτι ἐννοεῖ ν' ἀκολούθησιν τὰς παραδόσεις τῶν προπατόρων του καὶ νὰ περιβάλῃ διὰ τῶν προσπαθειῶν του τὸ ἐλεῖθερον Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, διὰ δὲ τῆς πατρικῆς αὐτοῦ ἀγάπης καὶ προστάσεως τοῦ τε Γένους ἡμῶν τὸ ὑπὸ τὸ σῆπτρον αὐτοῦ διατελεῖν καὶ τὸ Οἰκουμένικόν Πατριαρχεῖον. Ὅτι νομίζει ἡ Μεγαλειότης του, ὅτι ὁ τελευταῖος πόλεμος θὰ συσφίγγῃ τοὺς δεσμοὺς τῆς φιλίας μεταξύ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος, ὅπως συνέβη μεταξύ Γερμανίας καὶ Αὐστρίας μετὰ τὸν πόλεμον τοῦ 66 καὶ ὑπέδειξε, οὕτως εἰπεῖν, συμμαχίαν πιθανὴν καὶ ἐπιθυμητὴν. Τὰ δύο ταῦτα σήμερ ἦσαν τὰ κυριώτερα τῆς συνδιαλέξεως. Κατόπιν ὁ Σουλτάνος εἰδείξε πολλὴ ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς Βασιλεῖς προσέτας, ὅτι ἡ Βασιλίσσα Ὀλγα ἀποφύγει πάντοτε νὰ παραμείνῃ ἐκεῖ κατὰ τὰς συχνὰς διαβάσεις αὐτῆς. Ὅταν ὁ Σουλτάνος ὡμιλήσῃ περὶ τὰς ἀφορισμοὺς μεταξύ Αὐστρίας καὶ Γερμανίας, ἰδιαιτέρως προσέθηκεν ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Μονάρχη πασῶν, ὅτι ἐπιθυμεῖ οἱ λόγοι του νὰ μεταφρασθῶσιν αὐτοελεῖ. Κατόπιν ἠρώτησε τὸν κ. Ράλλη, ἂν θὰ διέλθῃ ἐκ νέου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Εἰς τὴν καταφατικὴν δὲ ἀπάντησιν αὐτοῦ, ὁ Σουλτάνος εἶπεν ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ τὸν ἴδῃ ἐκ νέου.

— Τὰ ἐξῆς γράφει ἡ ἐφημερὶς *Κωνσταντινουπόλις* περὶ τῆς παρουσίας τοῦ κ. Ράλλη

ἐνὸς πινος τοῦ Σουλτάνου: Ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ ἀκρόσει ἧς ἐτύχε χθές, ὡς καὶ ἐν ἄλλῃ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τὴν ἀκρόσιν ταύτην, ἧς ἐπὶ στήλῃ γράφομεν, παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ πρῶην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Ράλλης, παρήσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ μέγας τελετάρχης καὶ ἡ διερχομένη τῶν ἀνακτόρων Μονὴρ πασῶς καὶ ἡ διερχομένη τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας κ. Ναούμ, οἵτινες ἐξετέλουν χρεὶ διαρμηνείας. Κατὰ τ

Ο ΗΠΕΙΡΩΤΗΣ

Όπου γῆς κατοικεῖ ὁ Ἡπειρώτης ὑποβάλλει ἑαυτὸν εἰς ἐργασίαν οἰανδήποτε ἄνευ ἀξιώσεων ἐκ φόβου μὴ περιέλθῃ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καταστῇ ποτε φορτικός εἰς τινα—τοῦτο δὲ θεωρεῖται παρ' αὐτοῖς οὐ μόνον ἐξευτελιστικόν, ἀλλὰ καὶ ἀνάξιον τοῦ ἀνθρώπου. — Εὐπορήσας δὲ διὰ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ σπεύδει βοηθὸς δι' ἀγαθοεργιών ἢ εἰς τὴν γενέτειραν αὐτοῦ γῆν ἢ εἰς ἄλλην τινὰ χώραν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοῦ ὁποίου θεωρεῖ ἑαυτὸν μέλος ἀναπόσπαστον.

Δὲν ἐπείγεται δὲ διὰ πονηρῶν λόγων νὰ ἐξάρῃ τὰς ἀγαθὰς αὐτοῦ πράξεις, ἀλλὰ μετριοφρονεῖ, πειράται ἐν τοῖς λόγοις καὶ νὰ μειώσῃ κατὰ τι τὴν σημασίαν αὐτῶν, πεποιθὼς ὅτι ἐξεπλήρωσε μόνον τὸ καθήκον ἐκ τοῦ ὧς μέλους τῆς μεγάλης οἰκογενείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τοιαύτην εὐγένειαν χαρακτηρὸς (φαίνεται ὅτι μόνον ἡ χώρα ἐκείνη γεννᾷ.) ἔχει μὲν πᾶς Ἕλληνα, ἰδίως ὅμως εἶνε χαρακτηριστικὸν τοῦ Ἡπειρώτου. Ὑπὲρ ἀνθρώπων δὲ ἐργαζόμενος οὐδέποτε φοβεῖται τὰς μεταβολὰς τῶν ἐγκοσμίων, ἀλλ' αἰετοῦ χωρεῖ ἐμπρὸς μὲ τὸ μέτωπον ὑψηλὸν ἑτοιμος νὰ νικήσῃ πᾶσας τὰς δυσχερείας τοῦ βίου. Καὶ νικήσας δὲν ἴσταται ἀναπαυόμενος, ἀλλ' ἐπέρχεται ὀρηκτικώτερος εἰς ἕτερον στάδιον ἐνεργείας, τὸ στάδιον τοῦ εὐ ποιῆν τὸν πλησίον, τὸν συμπολίτην, τὸν Ἕλληνα. Τὰς σκέψεις ταύτας ἐνέπνευσεν ὑμῖν τὸ παρὰ πόδας ἀπέρριπτον, ἀφελὲς καὶ ἄγνόν ευχαριστήριον γράμμα τῶν κοινοτήτων Δροβιάνης πρὸς τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ.κ. Πέτρον καὶ Ἀριστοτέλῃν Β. Πράττικα, τοὺς ἀναλαβόντας τὴν κατασκευὴν ἰδίᾳ δαπάνῃ δεξαμένης ἐπὶ τοῦ λόφου τῶν κοινῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς Δροβιάνης, τῆς γενετείρας αὐτῶν.

Ἀγαπητοὶ μας Συμπατριῶται κ.κ. Πέτρος καὶ Ἀριστ. Πράττικα.

Εἰς Ἀλεξάνδρειαν

Ἀσμένως ἐπληροφόρηθημεν ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἐνταῦθα παναιδεσιμώτατον Οἰκονόμον κ. Παπᾶ Πάνον ἐπιστολῆς ὑμῶν, δι' ἧς ἐγνωρίζετε ἡμῖν λίαν εὐγενῶς καὶ μὲ πονοῦσαν πατριωτικὴν καρδίαν ὅτι ἐξ οἰκείας προαιρέσεως καὶ πρὶν ἢ ἀγγελοῦ τι ὑμῖν, ἐσπεύσατε νὰ προσφέρητε τὴν ἀπαιτούμενην χρηματικὴν δαπάνην πρὸς ἀνύψωσιν καὶ οἰκοδομήν ἐν τῷ λόφῳ Ἀγίου Δημητρίου, ἐνθα ὑπάρχουσι τὰ κοινὰ ἐκπαιδευτήρια τῶν δύο Κοινοτήτων ἀξιολόγου στέρας, δι' ἧς οἱ ἐν τῷ λόφῳ τούτῳ ἐκπαιδευόμενοι παῖδες καὶ κόραι θὰ ἀντλῶσι τὸ πρὸς πόσιν ὕδωρ.

Ἡ φίλη ἡμῶν Πατρίς, ἀγαπητοὶ συμπατριῶ-

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Τὶ ἔκαμεν ὁ Ἑλληνικὸς στρατός.— Τὰ ἐγκαταλειφθέντα εἶδη ἐν Σαλαῳρᾳ

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς 10 Ἀπριλίου ἢ 1η Ἑλληνικὴ ταξιαρχία, μὴ βλέπουσα πλέον ἐχθροὺς ἐνώπιόν της, διέβη ἄνευ δυσκολίας τὸν Ἀραχθὸν τὴν πρωΐαν καὶ κατέλαβε τὰ ὑψώματα τοῦ Ἰμαρέτ. Ἡ 2α ταξιαρχία ἐπροχώρησε μέχρι τοῦ χωρίου Ἀνώγι, ἐπὶ τῆς ἀπὸ ἀπὸ Ἀρτης εἰς Σαλαῶραν ὁδοῦ. Αἱ δύο ἱλαὶ τοῦ ἱππικοῦ ἐγκαθιδρύθησαν ἐντὸς τῆς Σαλαῶρας, ἣν εὖρον ἐγκαταλελειμμένην. Οἱ Τούρκοι εἶχον ἀφήσει ἐκεῖ τὰ τέσσαρα τηλεβόβα των, ὅπλα τινα, τροφὰς καὶ πολεμοφόδια.

Οἱ κάτοικοι τῆς Κάτω Ἡπείρου ἐξεδήλωσαν ὑπέριμετρον χαρὰν ἐπὶ τῇ προελάσει τῆς μεραρχίας Μάνου ἐντὸς τοῦ ὀθωμανικοῦ. Γενικῶς ἡ πλειονότης τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἡπείρου ἦτο ὑπὲρ τῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν, ἀπέκρυπτεν ὅμως τὸ αἰσθημὰ της ἐφ' ὅσον τὰ τουρκικὰ τάγματα κατεῖχον τὸν τόπον των.

Ἀντικατάστασις ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν.— Ὁ Μουσταφᾶ Χιλμὴ πασᾶς ὑπὸ συνοδείαν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Τὴν 10ην Ἀπριλίου ὁ Ἀχμέτ Χιφζὴ πασᾶς διέταξε δύο τάγματα τῆς 1ης μεραρχίας, εὐρισκόμενα εἰς Ἰωάννινα, νὰ βαδίσουν πρὸ τῆς

ται, ἀποδεξαμένη τὴν ἀπαιτούμενην ταύτην χρηματικὴν δαπάνην τῆς ἐν λόγῳ στέρας, ἧς ἡ ἐργασία ἤρχισε πρὸ ἐνὸς περιποῦ μηνός, ἀπόρροισαν οὖσαν τῶν περικοσμοῦντων ὑμᾶς πατριωτικῶν καὶ φιλομούσων αἰσθημάτων, κατὰ καθήκον ἐκφράζει πρὸς ὑμᾶς τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς καὶ τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην, εὐχομένη, ἵνα καὶ ἄλλοι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀγαπητοὶ ἡμῶν συμπατριῶται μιμηθῶσι τὸ φιλόανθρωπον καὶ εὐγενὲς τοῦτο παράδειγμα.

Δέξασθε, παρακαλοῦμεν, τὴν ἐκφρασιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ἡμῶν ὑπολήψεως καὶ πατριωτικῆς ἀγάπης, μεθ' ἧς διατελοῦμεν.

Ἐν Δροβιανῇ τῇ 16 Ἰουνίου 1898.

Οἱ κάτοικοι Ἀνω Δροβιανῆς

Γρ. Θ. Λάμπας, Εὐθ. Σκευῆς, Σταῦρ. Γ. Χαρίστης, Γ. Κ. Δάσος, Δημ. Κρούσκος, Νικόλ. Παπᾶς, Ἀν. Χ. Τάτσης, Θεόδ. Γ. Οἰκονόμου, Κων. Κότσης, Σ. Χ. Τάτσης, Π. Α. Ζώτος, Β. Κ. Ζώτος, Γιάννης Παπᾶς, Παν. Κίκιλης, Κ. Μητσούλης, Κ. Αὐγέρης, Εὐθ. Β. Τζαφέρης, Γ. Ν. Μανθόπουλος, Δ. Κ. Τάταρης, Χρ. Ν. Λάμπας, Μ. Ε. Καλλιάρης, Γ. Μ. Παπᾶς, Β. Κ. Νίνης, Ν. Δ. Καλλιάρης, Ν. Δ. Γιολάννης, Η. Ν. Γιολάννης, Π. Κ. Ζώτος, ὁ Μουχτάρης Κ. Ε. Φίλιος. (Τ. Σ.)

Οἱ κάτοικοι Κάτω Δροβιανῆς

Ἀρ. Σ. Σπυράκος, Ι. Δ. Ἐξαρχος, Νικόλ. Γ. Μυστακίδης, Γ. Β. Μπότσης, Χαρ. Π. Κώστας, Κωνστ. Δ. Τσουνής, Β. Π. Κώστας, Β. Μπιτούρης, Σ. Β. Δρόσος, Ν. Τσούπρης, Δ. Χ. Κοτσελένης, Β. Ι. Παπᾶς, Κ. Πέγιος, Σ. Β. Χατσόλος, Ν. Β. Τσουνής, Χ. Ζ. Μέρκος, Θ. Μάνος, Ζήσος Σούτης, Εὐθ. Σπυράκος, Μ. Παπαμάνθιου, Β. Δαρακλῆς, Ι. Β. Ναθαναήλ Ιατρός, Χ. Μάνος, Μ. Μπερίτσης, Β. Κ. Τριαντάφυλλος, Στ. Λούκας, Κώστας Φωτίου, ὁ Μουχτάρης Γεώργ. Κ. Μάνος. (Τ. Σ.)

ΛΟΓΙΟΙ ΗΠΕΙΡΩΤΑΙ

Ἐν τῷ ἐν Κ/πόλει Ἑλλ. Φιλολογ. Συλλόγῳ.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Κων/πόλεως ἰδηλοῖσυν κατ' αὐτὰς τὴν ἐν τῇ ἐπετείῳ τοῦ ἐκείσε σπουδαιωτάτου Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου ἀναγνωσθεῖσαν λογοδοσίαν τοῦ τέως προέδρου κ. Ἀν. Χρηστίδου, ἱατροῦ, ἐξ ἧς μανθάνομεν ὅτι ἐν ταῖς ἐπιστημονικαῖς συνεδριάσεσιν αὐτοῦ ἀνεκοινώθησαν ὑπὸ λογίων Ἡπειρωτῶν αἱ ἐπόμεναι μελέται:

Μ. Παρατίκα. «Περὶ τῆς θέσεως τοῦ Ἰλίου καθ' Ὁμηρον καὶ Στράβωνα» καὶ «Ἡ ἐν Κ/πόλει Πατριαρχικὴ Σχολή».

Δ. Α. Παναγιωτίδου «Περὶ τοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει Παραμυθίας ἀποκειμένου κώδικος τοῦ περελθόντος αἰῶνος κατὰ προικοδοσιῶν» καὶ «Πολυζώης ὁ Δαμπανισιώτης καὶ αἱ ἐκδόσεις αὐτοῦ»

μεραρχίας τοῦ Μουσταφᾶ Χιλμὴ πασᾶ καὶ νὰ τὴν περισυλλέξουν. Ἡ 2α μεραρχία ἠδυνήθη ν' ἀνασυνταχθῇ εἰς Κιρμιντζή-Κιρσισέ, ἀφοῦ ὅμως ἀντικατέστησε πολλοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν της, πρὸς τοὺς ὁποίους οἱ στρατιῶται δὲν εἶχον πλέον πεποιθήσιν.

Ἡ διοίκησις τῆς Μεραρχίας αὐτῆς ἀνετέθη εἰς τὸν Ὀσμὰν πασᾶν, ὅστις ἕως τότε διῆκει τὴν 1ην Μεραρχίαν.

Ὁ Μουσταφᾶ Χιλμὴ πασᾶς κατὰ διαταγὴν ἐκ Κων/πόλεως συλλεχθεὶς ὠδηγήθη ὑπὸ συνοδείαν εἰς Μοναστήριον, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν πρωτεύουσαν, ὅπως ἐξετασθῇ ὑπὸ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου. Ὁ Σααδὴν πασᾶς γραμματεὺς τῆς Στρατιωτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν Κων/πόλει ἀνεχώρησε δι' Ἰωάννινα τὴν ἐσπέραν τῆς 12ης Ἀπριλίου ὅπως ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τοῦ ἐν Ἡπείρῳ στρατοῦ ἀντὶ τοῦ Ἀχμέτ Χιφζὴ πασᾶ ἀνακληθέντος.

Ἐκτὸς αὐτῶν, τὸ Στρασκωρῶτον ἐξέπληνσε σχέδιον ἀποστολῆς εἰς Ἰωάννινα μίας ταξιαρχίας Νιζάμηδων, τριῶν πυροβολαρχιῶν καὶ τριῶν ταξιαρχιῶν ρεδιφῶδων τῆς τρίτης σειρᾶς. Ἀλλὰ τὸ σχέδιον τοῦτο δὲν ἐξετελέσθη τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν Ἡπείρῳ μετ' οὐ πολὺ τραπείσων ὑπὲρ τῶν Τούρκων.

Νέα διαίσεις τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ.— Ἀποστολὴ τοῦ Κουμουνδούρου εἰς τὰ Πέντε Πηγάδια.

Ὅταν ἡ τάξις ἀποκατεστάθῃ ὡπλοδότης,

Ὁ κ. Δ. Α. Παναγιωτίδης εἶχεν ὑποβάλλει συν-χρόνως εἰς τὸν Ζωγράφειον διαγωνισμὸν τοῦ Συλλόγου τούτου καὶ «Γλωσσικὴν ὕλην τῆς Θεσπρωτίας, ἧτις καὶ ἐδραβεύθη» σημειωτέον ὅτι οὗτος καὶ εἰς τοὺς τρεῖς ἄλλους προτέρους διαγωνισμοὺς αὐτόθι ἔχει βραβευθῇ ἐπὶ παρομοίᾳ ὕλῃ. Ἐπίσης ἐδραβεύθησαν ἐν τῷ αὐτῷ διαγωνισμῷ φίτος καὶ οἱ κ. Χ. Χριστ. Βαζοβάνος ὑποβαλὼν «Ἡθὴ καὶ ἔθιμα καὶ ἱστορία τῆς Τεσμονοργίας καὶ γραμματικαὶ παρατηρήσεις, ὡς καὶ «Σύγχρονος δημοτικῆς Ἡπειρωτικῆς μουσικῆς, καὶ Ζηκάς ὑποβαλὼν «Ἡπειρωτικὰ Νεο-ἑλληνικά».

— Ἐν Βιέννῃ ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ νεο-καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γ. Στρέιτ μετὰ τῆς δεσποινίδος Καραθωδωρῆ πασᾶ πρεσβετοῦ τῆς Τουρκίας ἐν Βρυξέλλαις.

— Μετὰ χαρὰς ἀναγγέλλομεν τοὺς γάμους τῆς ἐκ Καμνιάς τοῦ Ζαγορίου καλλιστῆς δεσποινίδος Ἀρετῆς Γ. Λουκοπούλου, θυγατρὸς τοῦ ἐν Φωκίᾳ τῆς Ρωμανίας κ. Γεωργ. Λουκοπούλου, μετὰ τοῦ καλλιστεῦ ὠσαύτως τοῦ Ζαγορίου νέου κ. Μάνθου Μπλιώρα. Εἰς τὸ νεαρὸν ζεύγος εὐχόμεθα βίον εὐδαίμονα καὶ ἀνέσθεν.

— Ἀφίκετο ἐκ Λαδώνης ὁ κ. Ράφτης, πατὴρ τοῦ ἀλευρεμπόρου κ. Β. Ράφτη.

— Ἀφίκετο μετὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐξ Αἰδηψοῦ ὁ κ. Παναγιώτης Παπατίσας καὶ ἀναχωρεῖ εἰς Κἄρον.

— Ἀφίκετο ἐκ Κων/πόλεως καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Δέλοβα ὁ κ. Γεώργιος Ἀποστόλου, εἰς Γότιστα δὲ ὁ κ. Ἀναστάσιος Καραγεώργος. — Ἀνεχώρησεν εἰς Λουτράκιον ὁ κ. Μιλιτιάδης Μαλαμίδας. — Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Πρέβεζαν ὁ κ. Νικόλαος Μπίτζος ἑμπορὸς, ἐκ Προύσης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Δολιανᾶ ὁ κ. Ἀναστάσιος Ἀποστολίδης, ἐκ Ραιδεστέω καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Μπούλτσιν ὁ κ. Δημήτριος Τσονίδης. — Ἀνεχώρησεν εἰς Θεσσαλονικὴν ὁ ἐκ Τζοδῆλας κ. Δημήτρ. Τσορόδης. — Ἀφίκετο ἐκ Σμύρνης ὁ κ. Α. Χατζὴ Ἀλέξης. — Ἀνεχώρησε μετὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ εἰς Κόνιτσαν ὁ κ. Χαράλαμπος Φλώρος, εἰς Πάπιγκον ὁ φοιτητὴς τῆς ἱατρικῆς κ. Ἀλέξανδρος Ζηκόπουλος. — Ἀφίκετο ἐκ Προμετῆς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κων/πολιν ὁ κ. Βασίλειος Ἀθανασίου. — Ἀφίκετο ἐκ Καστανίας τῆς Κόνιτσης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ρουμανίαν ὁ κ. Δημήτριος Παπαπαρήττου.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Λαμίαν ὁ ἐκ Προσογιάννης κ. Δημ. Παπαγεωργίου. — Ἀφίκετο ἐκ Λοζέτσης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Σάμον ὁ κ. Σταῦρος Τσόκας, ἐκ Λεοντίσης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κων/πολιν ὁ κ. Γεώργιος Γκοτσίδης, ἐκ Μετσόβου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὁ κ. Γεώργιος Ταλάρης.

— Ἀφίκετο ἐκ Καλαμῶν ὁ ἐκ Κάτω Βίτσης κ. Γεώργιος Καρέτσης. — Ἀνεχώρησεν εἰς Ἐθνον μετὰ τῆς μητρὸς τοῦ ὁ ἐκ Κοκουλίου κ. Κωνσταντῖνος Καρατζᾶς ἱατρός. — Ἀφίκετο ἐκ Καπεσόδου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κων/πολιν ὁ κ. Κουφολόγας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Χ. Κ. Πύργον· ἐπιστολὴ μετὰ συνδρομῆς ἐλήθη· εὐχαριστοῦμεν.— Κ. Μ. Πιτέτι. Ἐλάβομεν ἐπιστολήν σας· εὐχαριστοῦμεν σὰς γραφομεν.— Ἀδάμαντα. «Αἱ φίλε! Σὰς εἵπομεν ὄχι. Οὐδεὶς ἐντεῦθεν· οὐδὲ ποτε ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ.— Γ. Α. Πάτρας. Γράψε ὅλην σαφέστερον ὁδὸν ἰδόμεν τὴν ἐνοῦντα· διότι φαίνεται ἄλλα ἐννοεῖτε σεῖς καὶ ἄλλα ἡμεῖς. Ἐτοίμην δὲ συνεννοηθῶμεν ποτέ».

διηρέθη ἡ 2α Μεραρχία εἰς δύο τμήματα. Τὸ πρῶτον, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Μουσταφᾶ βέη (ἀξιωματικοῦ πολὺ δημοφιλὸς μεταξὺ τῶν Ἀλβανῶν), περιλαμβάνον ἐν τάγμα νιζάμηδων, 4 τάγματα ρεδιφῶδων καὶ μίαν ὀρεινὴν πυροβολαρχίαν, ὥφειλε νὰ κατευθυνθῇ πρὸς τὰ Πέντε-Πηγάδια. Τὸ δεύτερον τμήμα δυνάμει μὲν 2 ταγμάτων ρεδιφῶδων, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Μαχμουτ βέη ἔδει νὰ κατελθῇ πρὸς τὴν πεδιάδα τοῦ Λούρου.

Τὰ δύο αὐτὰ τμήματα, εἰς τὸ πρῶτον τῶν ὁποίων ἀνῆκε καὶ ὁ Βεντῆ βέη, ἀξιωματικὸς τοῦ ἐπιτελείου, δὲν εἶχον ἀποστολὴν ἐντελῶς καθωρισμένην, ὁφείλοντα μόνον γενικῶς νὰ ἀνακόψουν τὴν προχωρητικὴν πορείαν τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ Μεραρχία τοῦ συνταγματάρχου Μάνου ἀξηκολούθησε τὴν 4/16 Ἀπριλίου τὴν πορείαν της εἰς διπλὴν γραμμὴν. Ἡ 1η Ταξιαρχία ἐπροχώρησε μέχρι τῆς Φιλιππιάδος ὅπου εὗρεν ἐγκαταλελειμμένα τρόφιμα καὶ πολεμοφόδια, ἀποδεικνύοντα τὴν σπουδὴν, μεθ' ἧς ὑπεχώρησαν οἱ Τούρκοι, ἡ δὲ 2α Ταξιαρχία κατέλαβε τὴν γέφυραν τοῦ Λούρου. Σῶμα ἀτάκτων ἐγκαθιδρύθη εἰς Στριβίαν. Ὁ συνταγματάρχης Μάνος μετέφερε τὸ ἀρχηγεῖόν του εἰς Φιλιππιάδα διατάξας τὴν ἀποκατάστασιν τῆς μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἀρτης τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας

(Ἀκολουθεῖ)